

דברי פרידה לבית יאור - שלום וברכה ,

כותבת לכבד דברי פרידה וסיוט בעת כה קשה למדינה ולתנועה קיבוצית הפרט. נדמה שהנורמלי והמתבקש אינו מתאים ונחושץ למוף הלוואות שהתרחשו.

חלפו כמעט שנתיים מתחילת תפקידי ביאור , האצתי ליאור בשנת המאה לקיבוץ . התפקיד של ניהול קהילה היה חדש כמו גם שנינו המבנה הארגוני.

כך, החלה תקופת עבודה שכללה שנינו בנהלים , בהסדרת התקציה , פרויקטים , שיוק דירות וזאת , בשימת דגש על ניהול קהילה בקיבוץ שהחליט על שנינו , הפרטה ושיוק דירות. שנינויים מטבעת הם קשים לציכול גם את ההחלטות התקבלו ע"י רוב כמקובל. נוצר בער בן ההחלטות ויישומם במציאות .

אתה, עם סיוט עבודתי אני רוצה לאחל לבית יאור לקבל את ההחלטות ברוב תבונה ושהיו נכונות ומתאימות לכלל הציבור. מאמינה שהרוח של קהילה גדולה , רבת אוננים וליבאים תדע לבסוף ליצור את ההתקדמות לטובת המקום והציבור.

תודה על הזכות להיות מנהלת קהילה שמאפשרת את הנאיצה בחיי החברים , תודה לכל מי שעזר , תמך , התווכח, חלק, התנדב, שיתף וכך דבר וצנין שעזר לעבודת הניהול

מסיימת בסיר פשוט שמאפשר ראש של שפיות בתוך הכאוס והכאה של ימים אלו :

ידיעה

רק הידיעה שאלפי ציפורים

עוברות מעלי בכל יום

רק הידיעה שהתנועה הזו

אינה פוסקת

די בה כדי לגרום לי

אושר קטן.

היו שלום ובתקווה לימים טובים יותר , ראוצים, שבוניים ונכונים למדינה ולקיבוץ .

רחמי